

[Poul Boeg.]

selv, om man ikke må regne med, at der her er indløbet en ret så beklagelig fejl, om der ikke skulle have stået: dette lovforslag kan ikke give anledning til en større diskussion. Jeg håber med disse bemærkninger at have bidraget til, at det, der står i Folkestidende, er korrekt.

Ved at have sagt dette har jeg for så vidt også samtidig tilkendegivet centrum-demokraternes standpunkt til det foreliggende lovforslag. Det lyder måske lidt dramatisk, hvis man bare lige læser titlen på dette forslag: forslag til lov om ændring af forskellige arvelove. Jeg siger ikke dette som nogen kritik, det kunne sikkert ikke formuleres anderledes. Det har fået nogen til at tro, at vi skulle til at vende op og ned på den danske arvelovgivning, men det er jo, som det fremgår, ren teknik. Der er ikke tale om nogen som helst form for realitetsændringer i arvelovgivningen, og vi kan derfor fra vor side give løfte om, at vi vil behandle dette lovforslag velvilligt i retsudvalget.

De indlæg, der hidtil har været, har jo for fleres vedkommende haft et vist tyngdepunkt i den mere generelle problematik med delegation eller bemyndigelser fra den lovgivende magt til den udøvende magt. Jeg skal naturligvis ikke tage dette som nogen anledning til at komme ind på denne meget fundamentale statsretlige problemstilling, men jeg vil blot lige antyde det standpunkt, at jeg er enig i, at der her ligger noget vigtigt, og at der kan være visse principielle betænkeligheder, sådan som det blev sagt bl.a. af den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Espersen. Men jeg er på den anden side også enig med hr. Gudme i, at i det foreliggende tilfælde, hvor der jo ikke er politiske spørgsmål involveret, hvor det er ren teknik, reguleringer af de komplicerede regler inden for den internationale privatret, forekommer det os naturligt, at man giver denne bemyndigelse til justitsministeren.

Jeg vil gerne have lov til at slutte mig til den megen ros, som justitsministeren har høstet, fordi justitsministeren har været opmærksom på, at vi nu lever i fotokopiens tidsalder. Jeg finder, at den praksis, at vi får de forskellige udtalelser, der foreligger, stillet til rådighed, er særdeles nyttig for dem, der i udvalget skal behandle sagerne. Vi har jo dobbelt grund til at takke ministe-

ren, for så vidt som det ved den forrige behandling også var ministeren, der dengang i egenskab af ordfører for venstre stillede forslag om, at denne nye ordning skulle indføres, og som nu altså i sin egenskab af justitsminister viderefører dette system.

Måtte jeg afslutningsvis blot med nogle få ord have lov til at ride en lidt mere personlig kæphest og sige, at det har glædet mig i ministeriets bemærkninger at se, at man henviser til en omtale, denne Haagerkonvention har fået i Nordisk Tidsskrift for international Ret. Det har glædet mig som administrerende redaktør af dette tidsskrift. Vi har til hensigt at fortsætte dette, og vi er glade for at se, at sagsbehandlerne i justitsministeriet har haft nogen nytte af den ordning, vi dér har.

Poul Dam (SF):

Jeg kunne for så vidt nøjes med at tilsige forslaget velvillig behandling i retsudvalget, men jeg vil gerne tilføje, at der, som andre ordførere har været inde på, er et problem i forbindelse med den bemyndigelse, der tillægges justitsministeren ud over det, som ligger i de internationale overenskomster. Problemet fremkommer vel nærmest i lovteknisk henseende. Spørgsmålet er vel, i hvilken grad ministerens bemyndigelse er bundet af de konventioner, der er optrykt som bilag til lovforslaget, og i hvilken grad den går videre til endnu ikke foreliggende konventioner, men det er jo noget, vi kan tale om i retsudvalget.

Bracher (KrF):

Vi er indstillet på fra kristeligt folkepartis side at sige tingene så kort og koncist som muligt, og jeg vil da sige med hensyn til dette lovforslag, at vi har intet at bemærke og giver gerne justitsministeren den bemyndigelse, der ligger i forslaget. Vi anbefaler, at det bliver gennemført.

Grønborg (DR):

Danmarks retsforbund kan principielt give tilslutning til ratifikation af Haagerkonventionen af 1960 og en ændring af den nordiske dødsbokonvention. Lovforslaget er udformet som en fuldmagt til regeringen eller justitsministeren. Retsforbundet ville have foretrukket, at tiltrædelsen af Haagerkonventionen som foreslået af Advokatrå-